

Що таке ЦЕРКВА?

 Погляд
вглиб

Що таке церква?

Зчим асоціюється у вас слово “церква”? З нудотою? З чимось незначним та погано організованим? З будівлями застарілої архітектури? Проаналізуйте, як ваш погляд на церкву співвідноситься з поглядом апостола Павла?

“Щоб тепер через Церкву була оголошена початкам та владам на небі найрізніша мудрість Божа, за відвічної постанови, яку Він учинив у Христі Ісусі, Господі нашім, в Якім маємо відвагу та доступ у надії через віру в Нього” (Еф. 3:10-12).

Очевидно, що церква є ключовим елементом в явленні Божої мудрості! Але як це може бути правдою? Адже церкви сповнені недосконалими людьми, які здатні скривдити! Як церкви можуть відображати “найрізнішу мудрість Божу”? Напевно таке зображення церкви треба розуміти в контексті

“відвічної постанови, яку Він учинив у Христі Ісусі”. Церква дійсно сповнена розчарованими людьми з розбитими серцями й зламаними долями. Однак, вони можуть без страху осудження входити у присутність Бога “у надії через віру в Нього”. Церква являє Божу мудрість, тому що пропонує Його план спасіння: Бог може зробити праведною кожну людину в світі – навіть найбільш безнадійну – через віру в Христа.

Така точка зору демонструє, якою неймовірною та унікальною установою є церква! Ідентичність людей в церкві визначається не їхніми здібностями, силою або добрими ділами, але їхньою цілковитою залежністю від Бога. Ця істина стане відправною точкою нашого дослідження того, як Біблія зображує церкву, і як ми можемо прийняти той задум Бога, що Він має для Свого народу. Звісно, ми не зможемо повністю розкрити цю тему, але можемо, користуючись Святим Письмом, закласти корисний, богоцентричний фундамент нашого розуміння церкви.

.....
*Церква являє
Божу мудрість,
тому що
пропонує Його
план спасіння:
Бог може зро-
бити правед-
ною кожну
людину в світі –
навіть найбільш
безнадійну –
через віру
в Христа.*
.....

Біблійне зображення церкви

В Біблії церква найчастіше зображена як “тіло” Христове, в якому “головою” є Сам Ісус – тому що тільки коли ми підкоряємося Йому як Голові, отримуємо те прощення й ту повноту життя, яку Він пропонує (ЕФ. 1:7, 22-23; КОЛ. 1:18). Бути тілом Христа – означає належати Христу, бути Його представниками і свідками в цьому світі. Маємо являти Христа, тобто Його пріоритети мають бути нашими пріоритетами, і Його любов має проявлятися через нашу любов.

Послідовники Христа покликані продовжувати рятівну місію Христа: “Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся” (ІВ. 3:17). Це місія тих, хто знають, що значить бути пропашим грішником і потім отримати від Бога прощення й любов. Як “тіло” Христа, ми є тими, кого Бог перевів із царства темряви, де на нас за наші гріхи чекав суд, до царства спасіння завдяки смерті й воскресінню Христа (КОЛ. 1:13-14). Отже, тепер маємо бути “руками й ногами” Ісуса, запрошуючи інших приєднатися до нас як до підданих Царя, що живуть під Його захистом і владою (КОЛ. 1:28).

Але також потрібно пам'ятати, що всі церкви складаються з людей, що мають цілий букет різних потреб і проблем. Ніхто з тих, хто вірою приймає Христа і приєднується до Його церкви, не звільняється миттєво й раптово від проблем і тягарів свого минулого. Недарма Послання до євреїв нагадує нам: “Уважаймо один за одним для заохоти до любови й до добрих учинків. Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той” (Євр. 10:24-25). Бог зібрав нас і поєднав у одне тіло, тому що ми потребуємо один від одного святих спонукань, щоб не втрачати нам довіри Христу і щоб не слабшало наше очікування Його обіцяного повернення.

Давайте розглянемо в практичному контексті ці два важливі елементи: любов церкви і рятівна місія церкви.

.....
*Всі церкви
складаються
з **людей**, що
мають цілий
букет різних
потреб
і **проблем**.*
.....

Любов церкви

Апостол Павло нагадував коринфській церкві, що Бог наділив Своїх людей різноманітними дарами, щоб могли навчати, підбадьорювати, зміцняти, споряджати інших та служити їм (1 кор. 12). Але апостол не зупиняється на цьому, пояснюючи, що кінцева й найголовніша мета – то навчитись любити один одного (1 кор. 13:1-3). Він стверджував, що без любові ми – “ніщо” (1 кор. 13:2). Що практично означає для Божих людей любити один одного? Якою має бути церква як місце, де панує любов?

Місце для недосконалих людей з розбитими серцями. Навіть найбільш блискучі, процвітаючі церкви складаються з недосконалих людей. Якщо церква – то місце любові, відпадає потреба приховувати свої слабкості іміджем “сильних людей”. Кожен відвідувач церкви чимось нагадує колишнього алкоголіка, який розуміє, що у будь-який момент може спокуситись старим життям, колишніми гріховними звичками. Кожний член церкви щодня змагається зі старою людиною в собі, яка сповнена егоїзмом. Однак при цьому церква не є місцем осудження за всі ці недосконалості – натомість є місцем підтримки, навчання, зміцнення, дисциплінування. Церква має мотивуватись

широю любов'ю, піклуванням і бажанням бачити кожну людину в процесі все більшого уподібнення Христу через трансформуючу силу Святого Духа – щоб могла мати “життя подостатком” (ІВ. 10:10).

Для будування в церкві хороших стосунків дуже важливо розуміти глибини своєї недосконалості. Таке розуміння змушує нас бути чесними, сприяє смиренню, допомагає поважати інших (ТИТ. 3:1-3). Також воно сильно мотивує нас бути милостивими до слабкостей та прогріхів людей навколо нас. Всі ми спасенні й змінені милістю та ласкою Бога. І тут немає місця для хвастощів, гордості та самоправедності (ЕФ. 2:8).

Церква ніколи не задумувалась як місце, де всі люди мають збалансований характер і де відразу вирішені всі проблеми. Бог задумав церкву як місце, де звичайні люди, що борються з гріхами та спокусами, могли б почуватись у безпеці; могли б нести тягарі один одного, отримуючи могутню молитовну підтримку й підбадьорення. Не завжди просто бути привітним до того, хто відрізняється від нас. Важко приймати тих, які нам дошкуляють й викликають неприязнь. Однак, усвідомлюючи власні серйозні недоліки, можемо виявляти щире співчуття й бути друзями кожному, з ким бачимося у своїй церкві. Маємо таке повеління щодо Тіла Христа:

“Між собою заховуйте мир! Благаємо ж, браття, мивас: напоумляйте непорядних, потішайте малодушних, підтримуйте слабих, усім довготерпіть!

Глядіть, щоб ніхто нікому не віддавав злом за зло, але завжди дбайте про добро один для одного й для всіх! (1 СОЛ. 5:13-15)

Місце єдності. Та церква, яку будує Бог, складається з людей, що мають наступну позицію: “Я ніколи не досягну духовної зрілості, якщо не зрозумію, як сильно потребую допомоги інших”. Ідея жорсткого індивідуалізму дуже далека від концепції Тіла Христа. В 1 Кор. 12:12-31 апостол Павло спонукає читачів уявити, як би почувалось тіло, якби його члени вирішили, що не потребують один одного. Апостол намагається пояснити, що Бог поєднав не просто члени в одне тіло, але віруючих в одне церковне тіло! Апостол Павло писав:

“Отож, тепер членів багато, – та тіло одне. Бо око не може сказати руці: «Ти мені непотрібна»; або голова знов ногам: «Ви мені непотрібні». Але члени тіла, що здаються слабіші, значно більше потрібні. А тим, що вважаємо їх за зовсім нешановані в тілі, таким честь найбільшу приносимо, і бридкі наші члени отримують пристойність найбільшу, а нашим пристойним того не потрібно. Та Бог змішав тіло, і честь більшу дав нижчому членові, щоб поділення в тілі не було, а щоб члени однаково дбали один про одного. І коли терпить один член, то всі члени з ним терплять; і коли один член пошанований, то всі члени з ним тішаються. І ви – тіло Христове, а зосібна – ви члени!” (1 КОР. 12:20-27)

В різноманітності цього Тіла Бог помістив разом багатих та бідних, місцевих та чужинців, інтровертів та екстравертів, молодих та старих, співаків та спікерів тощо. Така громада складається з настільки різних людей, що, здається, досягти якоїсь єдності неможливо. Однак саме в єдності такої різноманітності проявляється “мудрість Бога”. Така єдність та взаємозалежність можлива лише завдяки силі Божого Духа (1 кор. 12:13) і Євангелії, коли віруючі мають одного Духа і вірять в одну Євангелію. Саме широке коло різних індивідуумів вказує на те, що церква Бога існує для всіх, без будь-якої дискримінації чи фаворитизму.

Місце духовного зростання. Апостол Павло попереджав віруючих ефеської церкви, щоби вони не жили так, як живуть ті, хто ще не пізнали Бога: “запаморочені розумом, відчужені від життя Божого за неуцтво, що в них” (Еф. 4:18). Відходячи від “неуцтва”, помісна церква має бути місцем наставництва й Божої науки про те, хто є Бог, і яким має бути життя, до якого Він нас покликав.

Павло пояснював перед цим, щоби ми не були “малолітками, що хитаються й захоплюються від усякого вітру науки за людською оманю та за лукавством до хитрого блуду, щоби ми правдомовні в любові, і в усьому зростали в Нього, а Він – Голова, Христос” (Еф. 4:14-15).

Апостол розумів, що церква існує для навчання людей, бо вони потребують навчитися нової мови любові, нової філософії життя, нової логіки мис-

лення, нової схеми стосунків і, нарешті, нової небесної культури.

Нам потрібна церква не для суворого дотримання певних традицій і не для навчання людей новомодним примхам та ідеям. Наша місія, як церкви, – допомагати один одному в розумінні того, чим біблійне вчення може зарадити, коли люди розчаровані сімейним життям, коли є проблеми на роботі, коли хвороба навіює страх, коли наступають випробування і негаразди реального життя. Ми потребуємо такого вчення, яке допомогло б нам зростати в Ісусі Христі. Церква має допомогти нам знову повернути свій погляд на Господа та Його обітниці для нас, щоб могли мати справжню надію та впевненість у Ньому – навіть в часи найважчих випробувань.

Це означає, що змістом наших богослужінь, молитовних зустрічей, навчання та індивідуального спілкування має бути не якийсь нове вчення. Натомість маємо нагадувати один одному про ті істини, що нам уже відомі, але швидко забуваються. Ми часто забуваємо, хто ми є перед Богом, як ми отримали цей статус і як тепер маємо жити відповідно до нього. Інакше кажучи, ми забуваємо “основи” віри та євангельського послання. Духовне зростання церкви часто залежить від готовності й бажання членів церкви лагідно нагадувати один одному про Божу любов і Його спроможність провести нас крізь будь-які обставини, щоб це принесло славу Його Імені.

Рятівна місія церкви

Ісус сказав: “Лікаря не потребують здорові, а слабі. Я не прийшов кликати праведних, але грішників на покаяння” (Мр. 2:17). Це – чудова істина про нашого Царя: Він займається місією ряткування безпомічних людей, що гинуть. А місце безпеки й нового життя, що Він його їм пропонує, – то Він Сам. Тому церква, як Його Тіло, має бути безпечним місцем для таких людей, де їх знову й знову спрямовують до любові, прощення й керівництва Ісуса. І хоча багато хто з нас вже пізнав цю любов, прощення й керівництво, в наших містах і селах залишаються сотні й тисячі грішників, які ще потребують єдиного Лікаря, Хто має зцілення від їх гріховного стану. А ми, як руки й ноги цього Лікаря, маємо активно свідчити людям навколо, запрошуючи їх до церкви, щоб і вони могли зустрітись з Богом, Хто пропонує нове життя.

Потреба людей, що гинуть. Якщо церква складається з людей, що самі колись гинули і знають, що таке життя без вічної надії, її головною турботою має бути спасіння тих, хто все ще живуть без Бога. Потребуємо завжди відчувати терміновість та серйозність цієї рятівної місії:

“Тому-то, коли хто в Христі, той створіння нове, – стародавнє минуло, ото сталося нове!”

Усе ж від Бога, що нас примирив із Собою Ісусом Христом і дав нам служіння примирення, бо Бог у Христі примирив світ із Собою Самим, не зважавши на їхні провини, і поклав у нас слово примирення. Оце ми як посли замість Христа, ніби Бог благає через нас, благаємо замість Христа: примиріться з Богом! Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою правдою в Нім!" (2 КОР. 5:17-21)

Більшість людей в наших містах та селах не знають, що існує реальний рай та реальне пекло, де більшість із них навіки втратять все те, що коли-небудь мріяли мати. Тому на нас покладена відповідальність бути "Христовими послами", місія яких – зробити відомою істину про примирення з Богом, яке Він пропонує через Ісуса Христа; щоб і вони отримали те спасіння, яке маємо ми.

Христос пішов на хрест прийняти замість нас смерть і потім повстав із могили до нового життя, щоб ми могли "стати Божою правдою" (2 КОР. 5:21). Але ті, хто все ще є чужими Богу і вперто відмовляються від Його спасіння, не знайдуть полегшення у вічності – лише Боже осудження (ЄВР. 9:27). Також потрібно пам'ятати, що ті, хто гинуть навколо нас, зовсім не мають вигляд гинучих. У них може бути імідж людей, що досягають чималого успіху в своєму житті. Але члени церкви завжди повинні зберігати правильний, євангельський погляд на людей, з якими стикаються: без Ісуса Христа всі

вони в жахливій небезпеці (Ін. 3:18), тому що Бог все ще “зважає на їхні провини” (2 Кор. 5:19).

Ця реальність повинна викликати в нас відчуття невідкладної необхідності свідчити цьому світові про Христа. Бог поклав на нас відповідальність грати важливу роль у Його рятівній місії і пообіцяв при цьому, що “перебуватиме з вами повсякденно аж до кінця віку!” (Мт. 28:20).

Служіння в помісній церкві. Завжди потрібно пам’ятати, що церква – це не просто фабрика з виготовлення евангелістів та проповідників, які посиляються проголошувати звістку спасіння. Маємо не просто свідчити про Божу любов, але й підтверджувати свої слова відповідною поведінкою. Яків попереджає нас: “Коли ж брат чи сестра будуть нагі, і позбавлені денного покриву, а хто-небудь із вас до них скаже: «Ідіть з миром, грійтесь та їжте», та не дасть їм потрібного тілу, – що ж то допоможе?” (Як. 2:15-16). Чимало людей відчують побудження шукати Бога не через сильні проповіді чи наше чітке пояснення суті Благої Звістки, але завдяки нашій турботі про них, задоволенню їхніх потреб.

Важливо також, щоб наші церкви відігравали у суспільстві активну, позитивну роль, демонструючи справжню, практичну любов. Саме завдяки таким проектам підтримки, як центри анонімної допомоги, безкоштовні кав’ярні та їдальні, ми можемо виявити щирі турботу про людей та викликати в них бажання познайомитися з Богом, Який надихає віруючих на такі добрі, щедри вчинки.

У пошуках довершеної церкви

Кажуть, що бездоганних церков не існує. Жодна община не відповідає усім критеріям довершеної церкви, яка позбавлена всіх недоліків. І якби така церква існувала, ми відразу б зіпсували її, приєднавшись до неї! Церкви за визначенням складаються з недосконалих людей, що регулярно збираються разом через духовну потребу в довершеному та люблячому Спасителі, а також для того, щоб підтримувати, підбадьорювати один одного.

Але в іншому розумінні кожна церква, в центрі якої Бог, є довершеною. Всі віруючі в Христа є в Ньому довершеними, святими й досконалими (КОЛ. 1:28). Ця довершеність, прощення й викуплення є дарами, які Ісус здобув для нас Своєю кров'ю на хресті (ЕФ. 1:7).

Церква воістину є “Божа мудрість”. Вона демонструє силу Бога спасати, захищати й змінювати людей усіх націй, з будь-яким минулим для звеличення Його слави!

Якщо бажаєте приєднатися до якоїсь помісної церкви, вам, можливо, допоможуть у цьому ті ключові принципи, які ми освітлювали в цій брошурі:

- Чи та церква, до якої ви думаєте приєднатися, ставиться привітно до всіх і до кожного?
- Чи члени цієї церкви прагнуть допомагати один одному все більше уподібнюватися Христу?
- Чи євангельська надія є фундаментом бачення, вчення та пріоритетів цієї церкви?
- Чи ця церква намагається окрім свідчення про надію в Ісусі ще й практично служити місцевій громаді?

Ви можете насолоджуватися більш глибоким вивченням теми церкви (і багатьох інших важливих тем) на сайті

ukrainian-odb.org/ds/

Погляд
вглиб

Серія “Погляд вглиб” пропонує християнам чудове біблійне вчення. Незалежно від того, новонавернений ви чи зрілий християнин, маєте широкий вибір невеликих біблійних статей, що торкаються багатьох важливих тем і питань.

Місія служіння “Хліб Наш Насуцний” – зробити доступною і зрозумілою для кожного мудрість Божого Слова, що змінює життя. Ми сповнені щирого бажання допомогти читачам наблизитись до Бога й свідчити про віру своїм знайомим. Будь ласка, розкажіть про брошури серії “Погляд вглиб” тим, кому вони дійсно потрібні. Ви можете завантажити будь-яку брошуру даної серії у PDF форматі [на сторінці “Погляд вглиб”](#) сайту **ukrainian-odb.org**.

Всі наші ресурси доступні для кожного без будь-яких фінансових зобов’язань. Однак, якщо ви бажаєте підтримати фінансово служіння “Хліб Наш Насуцний”, можете зробити це, натиснувши посилання “Пожертвувати”.

ПОЖЕРТВУВАТИ